

СЪВЕТ ЗА ЕЛЕКТРОННИ МЕДИИ

ПРОТОКОЛ

№ 35

от извънредно заседание, състояло се на 18.09. 2014 г.

ПРИСЪСТВАЛИ: Анна Хаджиева, Анюта Асенова, Георги Лозанов – председател, Мария Стоянова, Иво Атанасов

Начало на заседанието 13:30 часа, водено от Георги Лозанов – председател. Протоколист - Магдалена Сергиева.

ДНЕВЕН РЕД:

1. Работна среща с АБРО по предложение за промени в Критериите за оценка на съдържание, приети по реда на чл. 32, ал. 5 на ЗРТ;
2. Работна среща с ПРОФОН и МУЗИКАУТОР по въпроси, свързани със защитата на авторски и сродни на тях права.
3. Среща с УС на Българското национално радио по повод на предприети управленски действия.

ПО ТОЧКА ПЪРВА: Работна среща с АБРО по предложение за промени в Критериите за оценка на съдържание, приети по реда на чл. 32, ал. 5 на ЗРТ;

На работната среща освен членовете на СЕМ присъстваха и Мехти Меликов – АБРО, Кремена Кадиева – БНТ, Антоанета Лозенска – директор на дирекция “Специализирана администрация” в СЕМ, Румян Петров – директор на дирекция “Обща администрация” в СЕМ и Диляна Кирковска – главен експерт в дирекция “СА” в СЕМ.

Георги Лозанов: Добре дошли, колеги! Предлагам да минем във формат половин час, в който да изясним въпросите, поставени в писмото от АБРО, като най-важен е рамковият - защо имаше очакване да променим състава на работната група? Ние разгледахме този въпрос на заседание и не виждаме основание за това, тъй като тя е формирана тристранно - Агенцията за закрила на детето, АБРО и СЕМ. Работната група се състои от представители на експертно ниво и въобще това е работа на експертно ниво, така че няма логика в нея да влязат членове само от едната страна, освен това работната група е сформирана преди много време и функционира добре. Групата има задачата да даде експертни решения, да достигне до някакъв експертен консенсус и след това вече отделните организации, разбира се, трябва да вземат решения. Аз не виждам да има някакъв сериозен проблем и много бих искал на експертно ниво да стигнете до точка на консенсус. Виждам два проблема, които са съдържателни - възрастовите прагове и дали те трябва да се пренесат върху нелинейните услуги. Това не са от тези ключови въпроси, за които се казва, битката е на живот и смърт. По втория въпрос с нелинейните услуги си мисля, че действително родителите трябва да упражняват контрол и тази сигнализация им помага да разберат предварително въпросното съдържание ще има ли влияние върху децата им. Това какво толкова ще затрудни нелинейните услуги, ако дадат един жокер на родителите, малко ми се струва буря в чаша вода, но кажете Вие от къде произтичат проблемите.

Мехти Меликов: Благодаря Ви! Аз мисля, че тази среща санира изцяло проблема, който ние сезирахме и той е в крайна сметка, че излагаме много аргументи, които са в експертната група, а ми се искаше да може и една по-добра координация със самия

Съвет, да попълним, ако е нужно да разширим аргументацията. Тази среща напълно санира този проблем, съгласен съм, на практика няма нужда от разширяване на работната група, няма нужда също така и от продължаване на нейната работа, защото по отношение на Държавната агенция за закрила на детето, всички наши предложения, които бяха приемливи и за тях останаха. Имаше други предложения, които не бяха приемливи и те не останаха. Работната група свърши не малко работа, ще се присъединя и аз към оценката на Диляна Кирковска, така че останаха буквално два въпроса, които, съгласни сме, не съставляват никакъв проблем, може би въпрос на позициониране, но все пак да видим, как ще изглежда финалният вариант на Критериите, затова държах да не се явявам самостоятелно, а да има колеги с мен от доставчиците, защото именно те ще дадат мандат на АБРО да подпише, в случая с БНТ и самостоятелно да пише и самите критерии. Държах да има точно тази връзка, за да се чувстват и те спокойни и да видят, че Съветът е съвсем отворен в това отношение. Това отношение ще излезе и от самите Критерии, ще си проличи. Действително останаха два въпроса за връзката нелинейни услуги и Критериите и по отношение на възрастовите ограничения. За нас е очевидно, че нелинейните услуги и Критериите имат връзка, това излиза и от закона, и от директивата, не може да се каже че Критериите нямат никакво отношение към нелинейните услуги. Въпреки че Директивата гледа на нелинейните услуги технологично, неутрално и много по общо, защото прави разлика между въвеждане на това понятие директно предаване, а когато съдържанието е телевизионно съдържание което се ползва по заявка понякога линейното съдържание, което се ползва отложено по заявка, друг път съдържание, което е типично за телевизионното потребление отново може да се ползва по заявка. Сега в нашия случай, разбира се и когато става въпрос за уеб платформа те са, абсолютно наясно сме, че правилата са съвсем други от гледна точка на това, че услугата по заявка има много от характеристиките на услугата на информационното общество. Там даже Директивата дава едно по-отворено ... казва, да, трябва да се съобразят много други права. В този смисъл, аз си мисля, че вчера разгледахме Бритиш бродкастинг, защото те са минали през тази дискусия и единственото, което са отбелязали по отношение на нелинейните услуги като дерогация някаква в нелинейните са именно възрастовите ограничения, защото това на практика при заявката не може да се спазва, като отчита и това, което доц. Лозанов каза, трябва да е някакъв маркер, разбира се, какво е това съдържание. Аз предполагам, тъй както се отнася за нелинейните услуги, за линейните също би могло да се отнася, още повече, че филмите идват категоризирани, така че това не би следвало да е някакъв проблем. Може към това предложение да допълним в онази част, в която са посочени възрастовите ограничения, че тези възрастови ограничения за разпространение на кинематографични произведения - филми и сериали, времевите ограничения да се прилагат към телевизионното разпространение, когато става въпрос за кинематография. Предполагам, че това би било приемливо изцяло в тона на това което говорихме до момента. Другата тема по отношение на възрастовите ограничения ... искате ли да го повтора, става дума за възрастовите ограничения към телевизионното разпространение да се отнася, а не към услугите по заявка, защото услугите по заявка все пак се поръчват. Това написахме и в писмото си. Това е по отношение на нелинейните услуги, мисля че нямаме никакви разногласия. Аз мисля че нямаме и разногласия дали Критериите ще съдържат текст, който за нас е необходим, не за друго, а защото всеки анализ върху Критериите за това кое е допустимо и кое не е допустимо изхожда от текста, така както е разписан, така както звучи. Нашето предложение беше изцяло в унисон с обичайните практики, и с обичайния начин на ползване, и с обичайните потребности на зрителите да ползват

определено съдържание. Това беше причината възрастовата граница 12+ да я отворим, разбира се след идентификация през цялото време, да я отворим в дневния пояс. Защото това осигурява няколко телевизионни формата, които са много разпространени.

Мария Стоянова: Кой са тези няколко формата?

Мехти Меликов: FOX Craim , AXN.

Мария Стоянова: Телевизионни програми.

Мехти Меликов: Формат, този телевизионен профил.

Мария Стоянова: Телевизионен профил, много коректно се изразихте.

Мехти Меликов: Аз смея да допусна, че нямаме никакви разногласия, не зная дали колегите имат нещо да допълнят, ако искате може да аргументираме нещо допълнително. Ние се опитахме или по-скоро се водихме от текста на протокола. Виждаме, че Съветът е съгласен. Може би е редно да разпише този текст, това е нашето предложение - да се разпише. Надявам се, че не сме останали грешно разбрани.

Георги Лозанов: Вие трябва да стигнете до един завършен вариант, който да мине през организациите.

Мехти Меликов: Ние смятахме, че това е един завършен вариант. Нашето писмо беше продиктувано от това, ние бяхме абсолютно сигурни, че това е окончателния вариант.

Георги Лозанов: Сега ще дам думата на Диляна Кирковска, която участваше в тази работна група, от наша страна.

Диляна Кирковска: Работата на групата е такава, каквато съм я докладвала на заседанието на 1 юли. Тогава към доклада си бях приложила подробна сравнителна таблица от 30 страници, в която коректно съм приложила всички предложения – стар текст на критериите, оригинален, всички предложения на АБРО, дори с развитие на процеса, приети, отхвърлени, върнати, предложения и съгласия от Държавната агенция за закрила на детето. Като за всяка точка има отбелязано съгласие или несъгласие, абсолютно към всяка точка от тези Критерии и предложения към Съвета, където предлагам да се обсъди и размисли. Единственото, което съм си позволявала, е да покажа дали е в съответствие със ЗРТ. Откъм нелинейните услуги по-скоро не мисля, че е проблемна зона. Големият проблем е относно отварянето на възрастовите категории след 20.00 часа, в случая след 21.00 часа, както постигнахме съгласие.

Мехти Меликов: Нашето мнение, е че работната група излезе с вариант, окончателен, на Критериите по който си стиснахме ръцете на експертно ниво. Бяхме учудени, че по този начин се представят нещата, не критикувам начина на работа тук, но очаквахме, че участващият от страна на СЕМ експерт в работната група няма да саботира решенията на работната група като предлага други решения. Ние смятахме, че работната група има окончателен вариант и той ще се представи на Съвета като окончателен вариант на работната група. И вече в Съвета като се вкараха нещата, се вкараха с допълнителни предложения, които не бяха обсъдени в работната група.

Диляна Кирковска: Този вариант е написан заедно с Камелия Николова от Агенцията за закрила на детето.

Мехти Меликов: Да, Камелия Николова през цялото време заемаше позиция, променяше позиции след съгласуване със самата Агенция и бяха съобразявани всички нови детайли.

Диляна Кирковска: Клаузите, за които тя изразява несъгласие, са отбелязани в тази таблица, тя ги е казвала и не е казвала, че изразява безапелационно съгласие.

Мехти Меликов: Аз смятах, че имаме окончателен вариант и нямаше да затворим работата на работната група, ако не бяхме се съгласили около текста.

Диляна Кирковска: Работната група предложи на СЕМ нещата, които са обсъждани във всички варианти.

Мехти Меликов: Както и да е.

Георги Лозанов: Въпросът е друг. Работната група трябва да се събере още веднъж и на това събиране да се уточни един окончателен вариант, който после да не води до противоречия или ако има дефинитивни противоречия да се дефинират дефинитивните противоречия и те вече да влязат поотделно в СЕМ и Агенцията, и в АБРО и да се търсят начини за преодоляването им. Ако се окаже, че това са непреодолими проблеми ще останат да функционират критериите, които вече са подписани със споразумението.

Мехти Меликов: Аз не съм сигурен, че Работната група може да направи крачка по-нататък от това, което вече е направила, т.е. вие виждате къде е противопоставянето, може би така трябва да кажа на експертно ниво. Това отваряне на часовия пояс от някакъв час нататък.

Георги Лозанов: Въпросът е следния: Ние дори в СЕМ да се съберем на заседание, да разгледаме тези въпроси и да вземем решение, това не е решение, което ще доведе до подписване на споразумение, а ще е нашето решение. Затова на мен ми се иска, там където имаме контактна зона, контактната зона е в работната група, там да се опитате да постигнете съгласие. Защото ако ние застанем на позиция, която Вие не приемате, после какво трябва да стане.

Мехти Меликов: Колеги, аз пак казвам Агенцията, може би Диляна да ме поправи, но Агенцията е ок с този текст. Ние не можем да затворим работата на работната група, ако всъщност имаме несъгласие по дадени въпроси и не можем да дадем един консистентен вариант. Това говорихме и в работната група - не можем да си позволим да излезем с няколко варианта или с несъгласие. Трябва да излезем с един вариант, това беше и целта на нашата работа. Излязохме с един вариант. Затова бяхме учудени, надявам се Диляна да не се засегне персонално, но бяхме учудени, че всъщност участникът в работната група прави алтернативни предложения на неща, които се обсъждат в самата работна група и сме си стиснали ръцете, на експертно ниво, разбира се.

Диляна Кирковска: Смятам това за изключително некоректно към мен, не е въпрос дали се засягам или не. В работната група съм се старала да формулираме така предложенията, че да могат да бъдат приемливи при все че някои от тях противоречат на някои клаузи от ЗРТ.

Мария Стоянова: Някои предложения противоречат не само на нашия закон, но и на Директивата на ЕС за аудиовизуалните медийни услуги.

Диляна Кирковска: Във всички тези клаузи има съответното съгласие или несъгласие откъм ДАЗД, защото изглежда, че едва ли не аз съм променила нещата, а пък ДАЗД са приели всички предложения. Аз категорично възразявам.

Мария Стоянова: И, за да не зацикля този разговор, предложението на г-н Председателя на СЕМ е съвсем резонно - съберете се още веднъж, заедно с представители на Агенцията за закрила на децата, знаете че тъкмо Агенцията е тази, която предявява най-строгите изисквания, дори г-н Председателят е готов да разговаря по някои от темите, които поставяте, но Агенцията е тази, която е по-строга в своите критерии. Затова може би не е лошо Работната група да се събере още веднъж и след това да ни се предложи вариант, който да обсъдим на наше заседание. Единственото, което Диляна е направила - предостави на вниманието на Съвета тези варианти, които ние имахме възможност да сравним, сами по себе си – стар, нов и предложенията на отделните групи, които са участвали в дискусиата.

Мехти Меликов: Т.е. ние не сме имали единно мнение.

Георги Лозанов: Оказва се така. Аз, разбира се, ще разговарям с Агенцията и с техния експерт, очевидно е също от това, което г-жа Кирковска е представила, има позиция, по която няма съгласие. Затова Ви моля да направите още една среща.

Кремена Кадиева: Всички останахме с впечатление, че Работната група е приключила работата си и сме изработили окончателен вариант, по който сме постигнали наистина някакви взаимни компромиси.

Мария Стоянова: Не, това недоразумение идва най-вероятно оттам, че експертът на Агенцията се връща и съобщава тези неща, които вие сте договорили, но ръководството на Агенцията взема друго решение.

Мехти Меликов: Тази обратна връзка беше съобразявана непрекъснато в работата на работната група. На няколко пъти си променяха позицията Агенцията.

Георги Лозанов: Нека още веднъж да се събере работната група и да се изчистят противоречията. Освен това, аз не виждам много големи противоречия и може да се постигне лесно сближаване на позициите.

Анна Хаджиева: Предлагам на заседание отново да разгледаме спорните текстове и да дадем мандат на г-жа Кирковска, за да представи нашата позиция, това което е приемливо за нас и с готовите позиции да се направи още едно заседание на работната група.

Мехти Меликов: Ние затова поискахме и тази среща, за да не държим г-жа Кирковска заложник и да я караме да участва в преговорите и да взема позиция която....

Мария Стоянова: Тя не е ничий заложник, а е служител на Съвета за електронни медии.

Мехти Меликов: Разбира се, ние затова поискахме такова разширяване, за да сме сигурни, че ще имаме обща версия на тези Критерии, каквато смятам, че имаме. Очевидно това не е само мое мнение, останалите членове на работната група от наша страна имат също такова. Аз нямам нищо против.

Анна Хаджиева: Вие сте си мислили, че имате краен вариант на едни Критерии, които не са минали през заседание на СЕМ, а това не е много редно да бъде помислено.

Мехти Меликов: Не, не!

Анна Хаджиева: Нека да не връщаме сега разговора отново.

Георги Лозанов: Не, те са смятали, че имат консенсус в експертен вариант, но доколкото разбирам не е било точно така. Вече ние също трябва да приемем този вариант. Пак казвам, не виждам чак такива големи противоречия, в тези нелинейни услуги спокойно могат да влязат за индекси по категории, за да може родителите да знаят какво съдържание предстои.

Мехти Меликов: Благодарим за отделеното време.

Георги Лозанов: Както обикновено проблемът се явява комуникативен, не случайно ние сме в сферата на комуникациите и винаги там е проблемът.

Диляна Кирковска: Доц. Лозанов, по-скоро във второто поле трябва да сме наясно, че имаме съгласие, за да не излязат пак недоразумения, за тези процедурни ограничения, че пиктограмите се въвеждат и часовият пояс се отваря.

Георги Лозанов: Това ще бъде обсъдено като точка от дневния ред на следващо заседание, което ще е преди срещата на работната група.

Мехти Меликов: Предполагам, че след като Съветът се е запознал с проблема и отделните гледни точки, всъщност ще може да вземе и балансирано решение. Беше проблем, когато например, когато експертите в работната група идват с бетонирани предложения и не може да се преговаря изобщо, това беше донякъде проблем и

затова искахме тогава и с някакво участие на самия Съвет да аргументираме нашите позиции.

Георги Лозанов: Не може, тогава трябва да има и от другите организации. Аз се надявам, че тези проблеми ще се решат на експертно ниво.

Мехти Меликов: Благодаря Ви, ще очакваме покана за среща на работната група.

Георги Лозанов: Благодаря Ви много!

ПО ТОЧКА ВТОРА: Работна среща с ПРОФОН и МУЗИКАУТОР по въпроси, свързани със защитата на авторски и сродни на тях права.

На работната среща освен членовете на СЕМ присъстваха и Мехти Меликов – АБРО, Иван Димитров – МУЗИКАУТОР, Ина Килева – ПРОФОН, Антоанета Лозенска – директор на дирекция “Специализирана администрация” в СЕМ, Румян Петров – директор на дирекция “Обща администрация” в СЕМ и Дилиана Кирковска – главен експерт в дирекция “СА” в СЕМ.

Георги Лозанов: Добре дошли! Искането за тази среща е по ваше желание, затова моля, заповядайте!

Ина Килева: Аз искам да Ви благодаря - на Вас и на членовете на Съвета, че ни приехте и както винаги сте отзивчиви към нашите искания и нашите проблеми. Като първо бих искала да изразя задоволството на УС на ПРОФОН от засилената комуникация през последната година. Ние отразихме това и в нашия отчетен доклад към Министерство на културата, защото ефектът от тази комуникация, от популярността и обмена на информация и на по-стриктното прилагане на СЕМ е видимо за нас с много, много по-добри резултати в сектора за препредаване, сключване на договори, проследяемост на отношенията с този важен сегмент на използване и също така с по-добро хващане на малките и средни регионални медии, които бяха проблем. За съжаление част от тях продължават да бъдат проблем за лицензирането на сродни права. Мисля, че това е и сериозен конкурентен въпрос, които засяга и нашите колеги от АБРО, тъй като в комуникация с медиите, които вече регулярно уреждат правата си с нашето дружество и с колегите от МУЗИКАУТОР, винаги се поставя въпросът за конкурентната среда и за това, че толерирането на продължаващо излъчване от страна на по-малки формати, но все пак съществуващи по места, в малките населени места и региони създава неконкурентна среда

Мария Стоянова: Прощавайте, толерирането от кого на какво имате предвид? Кой толерира?

Ина Килева: От правоприлагащите органи в лицето на СЕМ и Министерство на културата.

Мария Стоянова: Само на СЕМ да се спрем. Какво точно толерира СЕМ?

Ина Килева: Неконкурентна среда, тъй като позволява тези медии да излъчват при липса на договори с дружествата за колективно управление на права.

Мария Стоянова: Аз много се извинявам, но това не мога да оставя без коментар. Вие сте го написали и в писмото, с което отправяте към нас желанието си за среща. Намирам го за тежко обвинение, освен това смятам, че е несправедливо по отношение Съвета. Първо, казвате, че имате активна комуникация с нас и че благодарение на тази комуникация много неща в сектора са се случили. Така, от друга страна казвате, че Съветът толерира “такива” действия.

Ина Килева: Ние бихме искали да бъдете още по-активни и още по-безкомпромисни.

Георги Лозанов: Г-жа Килева, фактически какъв е проблемът?

Ина Килева: В тази комуникация посочваме винаги тези медии, които: първо, продължават да излъчват без да имат договори, въпреки вашите запитвания, въпреки

нашите усилия. Имаме един огромен поменик от таблици, писма, които сме си разменили от миналата година, от които е видно какъв прогрес е направен с част от медиите и т.нар. твърди бизнес субекти, които продължават да ...

Георги Лозанов: Тук сте написали ограничен брой декларации за отстъпени права. Тези декларации не са само някакъв бланкетен комплект, те имат връзка с програмните намерения и възможности т.е. какво реално ще прави програмата и във връзка с това евентуално какви права ползва.

Ина Килева: Това е така да се каже теоретичната красива истина, само че истината на практика е съвсем друга. Когато една радиостанция като радио "Силвър" във Враца или "Скай" във Видин, това са си едни пълноценни радиостанции, които излъчват с пълна сила атрактивни слушаеми парчета от нашия репертоар - в репертоара на МУЗИКАУТОР и ПРОФОН...

Георги Лозанов: Но това е въпрос на последващ контрол. Все още ако те заявяват, че например те няма да излъчват въобще музика, ние да настояваме на друго.

Ина Килева: Аз разбирам, че вие следвате буквата на закона, но практиката показва, че това са, така да се каже малки хитринки, за да може да се вземе лицензията и след това да се използва наш репертоар на пълно основание. След това вече ние се затрудняваме. Особено когато става дума за медия, която е в някое малко населено място да извършим ефективна проверка. Вие по дефол не правите чак толкова детайлен мониторинг, освен ако не бъдете сезирани от нас и се завъртаме в един омагьосан кръг.

Георги Лозанов: Но за сметка на това, когато сме сезирани правим детайлен мониторинг и предприемаме действия.

Ина Килева: Да, затова имаме прогрес.

Мария Стоянова: Но това не е точно така, защото ние не кампанийно, а регулярно правим проверки. И в последните ни заседания, вече от година насам, основната част от нарушенията, които констатираме и разглеждаме, са свързани с договори с ПРОФОН, МУЗИКАУТОР и ФИЛМАУТОР.

Ина Килева: Затова идваме при вас.

Мария Стоянова: Т.е. не отговаря на истината това, че ние не правим мониторинг.

Ина Килева: Вижте, става дума за това, когато сте сезирани.

Мария Стоянова: Не само, това се опитвам да Ви обясня, че правим нарочни проверки и следим за произхода на съдържанието, още когато дойдат документите на кандидатите за лицензии. Така че те на първо ниво се отсяват, ако нямат предварителни намерения за сключване на договори с МУЗИКАУТОР и ПРОФОН.

Ина Килева: Точно това е фокусът и бихме искали в този момент още при първия контакт да засилим нашата комуникация, защото след това имаме последващи проблеми.

Георги Лозанов: Но знаете ли, програмните намерения са част от свободата на словото. Кандидатите могат да заявят всякакви програмни намерения и ние не можем да им кажем, независимо че вие заявявате такива програмни намерения, осигурете и друга форма на реализация на програмата.

Мария Стоянова: Не сме имали такъв случай.

Ина Килева: Единият казус е декларациите, а другият е ЕАЗИПА.

Мария Стоянова: Ето това е интересен казус.

Ина Килева: Иска ми се по този въпрос да видим какво може да направим.

Георги Лозанов: Ние застанахме на доста категорична позиция.

Мария Стоянова: Въпреки че имахме една много тежка среща с представителите на ЕАЗИПА.

Георги Лозанов: Въпреки, че не ни е работа да бъдем арбитър.

Мария Стоянова: Точно така.

Ина Килева: Вижте, аз мисля, че в случая може да помогне и някаква тристранна комуникация с Министерство на културата, доколкото Министерството в крайна сметка положи няколко много важни стъпки, за да покаже на широката публика и на своите партньори в държавата, които имат отношение към правата, кои са легитимните дружества. Това са промените в закона, включително последните промени в закона, които ясно показват, че дружеството може да лицензира само със своя каталог права. Все още никой не може да разбере каталога, с който разполага ЕАЗИПА. Това е едно бланкетно волеизявление, претендират, че имат 6 000 души членове и др., но истината е, че тези хора поощряват масово използване на нашия репертоар. Тяхната гледна точка е “ние лицензираме на по-ниска цена имаме право на това, от там нататък ползвателят може да използва всичко”. Например, тези радиостанции, които аз споменах и които са част от комуникацията ни с вас, като “Силвър”, като “Скай”, като телевизия “DSTV”, те са заявили и са представили договор с ЕАЗИПА. Ние смятаме, че това е абсолютно нищожен договор.

Мария Стоянова: Това казват и нашите експерти. Става дума за четири радиа, които Вие споменавате. Само четири радиа са, дайте си сметка, за какво става въпрос. Всичко останало е прегледано и там, където се е наложило, има санкции. На тази маса са и г-жа Лозенска, и г-жа Кирковска, които се занимават с това. Говорим за цифром и словом четири радиа, което Ви дава основание да кажете, че толерираме дейността на не знам си кой си и толерираме въз основа на сключени договори с организации менте. Колко конкурса сме правили от началото на годината, не си спомням цифрата, но на най-първия етап - техническата комисия, основната дискуссия ни е за това. Извинявайте, но няма как да остана равнодушна към това, че толерираме това и онова, при положение че цитирате само четири радиа.

Ина Килева: Ние бихме искали да имаме още по здравословна среда. Радвам се, че още на първия етап вие отстранявате кандидати с ЕАЗИПА. Тази среща е именно за това, да засилим още повече комуникацията и доверието си.

Мария Стоянова: Аз очаквам от вас разбиране и за нещо друго. Вие нали си давате сметка, че Съветът за електронни медии въпреки огромното си желание и въпреки, смее да твърдя, разбирането на важността на темата и оценяването на темата като решаваща за медийната среда в България, няма как като институция да стои сама и да регулира този процес. Да, няма как. Не разбирам, защо се изненадвате и учудвате. В Съвета за електронни медии ние имаме по закон единствено задължение - да следим за наличието на такива договори. Нито ние сме тези, които лицензираме авторски права, нито ние сме тези, които бихме били посредник между тези организации. По закон ние единствено и само се занимаваме с констатиране наличието на договори. Всичко останало правим само и единствено на добра воля. На този принцип осъществихме с успех и посредническа дейност в зациклилите преговори между МУЗИКАУТОР и БАККО.

Ина Килева: Което е прекрасно и което дава резултати. Това е част от нормализацията на пазара и стъпка към по-голяма цивилизованост.

Мария Стоянова: Тука смее да върна разговора още по-назад, когато с г-н Димитров сме обсъждали въпроса за това, че в България е крайно време, аз се надявам и вашата активност да е насочена към този посока, крайно време е да се намери организация, която да се занимава единствено и само с авторските права. Защото е очевидно, че няма как един СЕМ да свърши цялата работа. Няма как един СЕМ да бъде посредник между ЕАЗИПА и Министерство на културата, например.

Ина Килева: Знаете ли, всъщност Министерство на културата, по наше мнение няма нужда от посредничество в тази комуникация и мисля че съдът вече ясно показва

каква е правилната позиция. Но вие имате право, че очевидно държавата се нуждае от някаква може би изпълнителна агенция, която да се занимава с правата за интелектуална собственост и която да осъществява по-активно, по-ефективно и по-целенасочено правоприлагане, включително изнесено, децентрализирано, така че ние също да усещаме присъствие на централизирана структура. Въпросът е ако ние всички мислим в тази посока бихме могли в един бъдещ период, с едно ново правителство, с една нова визия да работим за това.

Георги Лозанов: Да, освен това легализацията в тази посока на тези организации я възприемаме през Министерство на културата. Защото ние “от място” не може да се произнасяме по този въпрос - до каква степен една организация е легитимна, до каква степен нейният каталог отговаря на действителността, това е абсолютно извън нашата компетентност, нямаме възможност да го преценим. В частно качество може да го знаем, но тук става въпрос за институционален ангажимент.

Ина Килева: Аз разбирам, тъй като на времето имахме меморандум за сътрудничество с Министерство на културата, със СЕМ, с организациите, в един момент отминал беше подписан такъв рамков договор

Георги Лозанов: Ние няма как да идентифицираме, че нещо е менте или не е, не произтича от нашите правомощия.

Иван Димитров: Благодаря за срещата. Има и един друг момент. Фактът, че вие постигате прогрес, фактът че четири радиа не са много, фактът че по отношение на телевизиите, това което се прави, като санкционна политика със сигурност е на високо ниво, но има един анонс, които бихте евентуално могли да направите и си позволявам да го направя като предложение: Публично, както представителите на АБРО преди няколко месеца на сайта си поставиха информация за това каква и от къде произтича нуждата от договор, с който да бъдат уреждани правата с организации, като МУЗИКАУТОР и като ПРОФОН. Това може да бъде чисто с информативна цел поставено на вниманието на всички, които се занимават с тази материя, защото това е ясно послание в началото и казва каква политика се следва. Тук не е нужно да се прави разлика между това дали едната организация е легална или другата извършва дейност извън закона, това просто е един позитивен сигнал до всички участници на пазара, че ...

Анна Хаджиева: Това е вземане на страна в един съдебен спор, все пак Министерство на културата е в съдебен спор с ЕАЗИПА и ако СЕМ отправи подобно послание, както се изразихте, то това не е нищо друго, освен вземане на страна в този съдебен спор. Практиката на СЕМ е достатъчно красноречива. За целите на лицензирането черпим информация от регистъра на МК. Това е легитимният източник. На това законово основание има и отпаднали от конкурсна процедура кандидат-оператори.

Иван Димитров: Аз се опитам да дам предложение, което евентуално би могло да наклони везните към това, парите да могат да достигат тези които са ги заработили.

Анна Хаджиева: Това е чудесно, но все пак СЕМ е институция, която действа в ограниченията на закона.

Иван Димитров: Т.е. няма вариант да се ангажира с подобна позиция и да го анонсира?

Анна Хаджиева: Аз лично не бих застанала зад подобно действие на Съвета.

Георги Лозанов: Още повече преди да е завършило делото.

Ина Килева: Тогава картината ще бъде ясна. Тя е ясна и сега, но за съжаление има злоупотреба.

Георги Лозанов: Съдът е институционалният арбитър в този случай, който трябва да каже. Да не говорим, че те самите могат да имат претенции към нас, ако застанем зад такава позиция. Ние нямаме право, а и на какво основание за това.

Мария Стоянова: Те даже дойдоха тук с претенции към нас и директно ни обвиниха, че заемаме страна.

Иван Димитров: Аз без да накланям вниманието в една или друга посока, ще ви кажа, без да имам обвинения към когото и да е, че през последната година и половина МУЗИКАУТОР е обект на една безпрецедентна проверка от страна на държавните институции. Толкова стриктна проверка, че аз нямам никакви опасения да изляза пред нашето Общо събрание и да кажа: ние сме безкрайно чисти, повече и от детски сълзи. Данъчните проверки са над шест – инспекции по труда, проверки за софтуери и т.н. Това, което си мислех идвайки насам, дали едни реципрочни мерки, по отношение на ЕАЗИПА да кажем, биха довели до същите резултати, каквито са при нас, всичко да е изрядно се съмнявам. Може би това е начинът от наша гледна точка, да потърсим вариант, просто да сезираме институциите, ако имат преднамерено отношение към нас

Георги Лозанов: Може, но не СЕМ.

Иван Димитров: Да, разбира се, аз просто споделям мисъл, търсейки решение на един проблем. Със сигурност това не е във вашата градина, не по този начин.

Георги Лозанов: Защото вие, които може да сте безкрайно чисти, това теоретично не изключвам възможността и друга организация на този конкурентен пазар, която също да е изрядно чиста. Кои са конкретните случаи, това е отделен въпрос.

Ина Килева: Аз бих предложила в духа на сътрудничеството, ако има някакви казуси с ЕАЗИПА, наистина приветствам, че това че вие на първия етап отсявате на база на закона и на регистрацията, която официално съществува в Министерство на културата и която е безспорна за тези категории към които имат отношение, наистина да сезирате Министерството с едно писмо, защото аз мисля че Министерството може много ясно да даде отговор като компетентен орган, каква е точно позицията на ЕАЗИПА. Ако да кажем, че на един следващ етап ...

Анна Хаджиева: Ние сме сезирали.

Георги Лозанов: Те не са пречка в този случай, защото наистина ние не се доверяваме на тази организация засега. Министерство на културата е институцията, която трябва да им даде лиценз и легитимност, след като не им дава за нас това е достатъчно основание ние да не приемаме техните договори. Така че вие с тази организация “менте”, ако така я наричате, нямате проблем във връзка със СЕМ. По интересно тази част – какво толерираме и как?

Ина Килева: Съжалявам, може би съм била малко емоционална, но ..

Георги Лозанов: Не, моето впечатление е, че СЕМ се опитва да бъде максимално радикален по отношение на прилагане на закона относно правата. Казвам го това от гледна точка на стария въпрос с яйцето и кокошката, защото пък като говорим за малки радиостанции, въобще за малки телевизии и програми, по-добре е да съществуват. Разбира се, като ги принуждаваме да спазват закона, но така, че тежестта върху тях да не ги убива и те да продължат да съществуват. Защото това е добре и за тези, които произвеждат музика, кино и др. още една платформа, по която да достига до аудиторията. Това ви го казвам от гледната точка, вече персонално, като човек, който стои 16 години и повече е в центъра на тази люлка. В началото аз започнах в абсолютно пиратски период. Думата “пират” беше най-популярната дума във връзка с България и права. Преборихме се, но без да унищожим пазара.

Ина Килева: Но пък нашите членове от друга гледна точка имат и визията, че все пак има цена тяхната музика, от която те не биха искали да слязат. Това точно е пазарът, да продадеш нещо на цена, която е приемлива и за купувача.

Георги Лозанов: Това са едни търговски отношения и изведнъж един регулатор, който е в обществена полза, трябва да постави акцента.

Анна Хаджиева: Тарифите също трябва да бъдат гъвкави.

Ина Килева: Ние сме гъвкави в много тесни граници, които законът ни поставя и с тези тарифи, които се приемат по съответния начин и това, че не можем да третираме едни и същи играчи на пазара по различен начин. Затова сме бомбардирани, може би ако аз съм била малко по-харт във въпросното писмо по отношение на конкурентните практики е било, защото ние сме бомбардирани от сигнали и писма от представителите на медиите, от един и същи регистър на използвани. Питат ни какво правим с едн-коя си телевизия и защо тя продължава да излъчва? Имате ли договор с нея? От една страна трябва да имаме конфиденциалност на търговските отношения, но от друга страна трябва да имаме равно конкурентно третиране.

Георги Лозанов: БАККО се държи с вас, така както вие се държите с нас. Опитва да ви накара да извършите една дейност в полза на тяхната практика, която не ви е в преките възможности и правомощия, така да се каже, тези вътрешни конкурентни несъответствия да ги оберете през авторските права, което е доста странен карамбол. Понякога се получава и при нас така, едни търговски отношения ние трябва да ги решаваме, без да сме пазарен регулатор.

Иван Димитров: В същото време, ролята която изиграхте с БАККО и отношенията ни с БАККО е изключително позитивна и по някакъв начин (в този закон има страшно много недъзи и невъзможността да се приеме една тарифа) в крайна сметка изиграхте някаква роля и ако имате обществена функция и в този смисъл обществена, защото все пак нещо се случва и ние сме на една финална права по отношение на сключването на индивидуални споразумения с големите. Но пак остава въпросът и го споменавам от чисто обществена гледна точка, че идват компании, които декларират наистина много ниски ползватели т.е. крайни абонати са изключително ниски. От тук нататък казваме, че ако ние не можем чрез КРС, чрез Министерство на културата и частично чрез СЕМ, да фокусираме внимание върху този случай, нашият шанс за законодателна промяна за изчистване на този проблем, защото той има и данъчно измерение и т.н.

Георги Лозанов: Криенето на абонати няма как да се реши през регулатор на съдържанието. От много години стои този въпрос, ако има регулатор, с който това може да се реши, това е КРС, защото пак се занимават с разпространението.

Мария Стоянова: Истината е, че в крайна сметка от всички институции, които вие споменахте, най-активен е диалогът ви със Съвета за електронни медии. Така ли е или се лъжа?

Ина Килева: Да така е.

Мария Стоянова: И въпреки това, в крайна сметка Вие ни упрекувате в “толериране”. Няма как това да ме остави безчувствена, поради простата причина, че усилията които ние полагаме ...

Ина Килева: Ние също сме доста емоционални, може би

Мария Стоянова: тук даже не става дума за емоции и чувства, става въпрос само за разум. Ние помежду си, Вие виждате ние сме 5 члена, ние помежду си често пъти трудно стигаме до единно решение, свързано с тази тема, защото трябва да се огледа от всички страни, защото трябва да се огледа ситуацията, в която Съветът също се поставя, да не би случайно да излезе, че взима страната на този или на онзи. Т.е. самият процес на взимане на решения е изключително сложен и при нас самите,

защото в крайна сметка си слагаме имената след всичко това, което на вас от там нататък ви дава възможност да действате. Правим го обаче с ясното съзнание, че е единствено и само, за да се подобри средата по някакъв начин, въпреки че това не е директната ни работа.

Ина Килева: Както не е работа и ние да създаваме конкурентна среда в медиите и сред операторите, които осъществяват препредаване, но сме под сериозен натиск. Част от този натиск по някакъв начин прехвърляме някъде.

Георги Лозанов: Това се получава именно заради сериозния законов дефицит в тази сфера.

Мария Стоянова: Може би наистина да активизираме усилия при новото парламентарно мнозинство ...

Георги Лозанов: Има две вълни, г-н Атанасов ще потвърди, на двете лобита, първата беше по-скоро, така да го наречем, лобито на операторите. Втората вълна на нормативните промени - по-скоро във ваша полза.

Иво Атанасов: Г-жа Килева беше активен фактор тогава.

Георги Лозанов: Лошото е, че нашата нормативна база се прави така на база лобистки атаки, защото от време на време някой вече не издържа и тръгва да прокара нещо и дори да успее да го прокара също увеличава общата хаотичност и несиметричност на нормативната основа. Но това не е проблем, който ние сега да решаваме.

Иван Димитров: Искам да поставя още един въпрос, който за мен е важен. Въпреки, че утвърдихме нова тарифа с БАККО и това че разговорите са напреднали до фаза, че да сключваме индивидуални договори с организациите в рамките на БАККО, но с останалите обаче не се случва.

Георги Лозанов: Кой са останалите? Тези които са извън БАККО ли?

Иван Димитров: Да, в момента има около 70 действащи договора. Приемаме че компаниите в БАККО са около 50, има други 200 които съумяват и вярват, че могат да продължават да действат по стария начин. Давам си сметка и с г-жа Кирковска знам се поддържа активна комуникация, изпращат се сигнали, но трябва може би да се предприеме малко по-активна политика в тази посока, защото, ако при наличието на тази компромисна тарифа (защото тя е компромисна за нас, вие знаете много добре) не се сключат договори, стигаме до един абсурд.

Георги Лозанов: Тук нямаме противоречия. Всички, които не са го направили и продължават да ползват репертоарите трябва да бъдат санкционирани.

Диляна Кирковска: Компаниите по списъка на БАККО са 50, като сложим и дъщерните им дружества стават поне 150 – 180, плюс тези 70 договора и тези 200 спадат до доста по-малко число.

Иван Димитров: Тук няма как да взема отношение и мисля, че са по-малко.

Георги Лозанов: Когато има нарушение на закона и особено след сключен договор, трябва категорично да бъде санкциониран, стига да ги намерим.

Мария Стоянова: Ние правим актове, но не ги намираме на адреса и най-лошото е, че общините и полицията не ни съдействат.

Георги Лозанов: Аз много благодаря! Въпреки експресивния тон на срещата, за мен това показва, че сме си нужни един на друг, смятам, че ние действаме в една посока и по отношение на средата ние сме успели много неща относно авторските права да постигнем. Г-н Меликов, Вие имате ли да кажете нещо?

Мехти Меликов: Много неща се чува. Темата е действително доста дълга за едно въстъпление, но съм съгласен, че СЕМ не може да бъде държан заложник на търговски интереси. Въпреки че някои неща са уредени законово в сферата на медиите търговският интерес не е всичко. Кое поставя СЕМ в доста трудна ситуация,

включително това, което ще се обсъжда след малко. Когато една лицензирана радиoproграма или телевизионна програма вече действа, два пъти човек трябва да се замисли преди да прекъсне един медиен глас. Т.е. осъзнавам колко е сложно на Съвета, в същото време тази споделена компетентност, тя дори не е споделена, тя е в рамките на Министерство на културата, се извървя дълъг път и ЕАЗИПА вече си има своето място, правя разлика между това една организация за колективно управление на права да се регистрира и другата - тя да се допълни със съдържание и да се види какви права на практика може да представлява. Така че по отношение на това, аз мисля че нямаме никакъв казус, освен в рамката на индустрията да промотираме максимално, какво може и какво не може ЕАЗИПА. АБРО направи това, не за друго, а за да не плащат два пъти нашите членове.

Георги Лозанов: Аз благодаря още веднъж на всички.

ПО ТОЧКА ТРЕТА: Среца с УС на Българското национално радио по повод на предприети управленски действия.

На работната среща присъстваха и Мехти Меликов – АБРО, Антоанета Лозенска – директор на дирекция “Специализирана администрация” в СЕМ, Румян Петров – директор на дирекция “Обща администрация” в СЕМ, Диляна Кирковска – главен експерт в дирекция “СА” в СЕМ, Еди Емирян – главен инспектор в дирекция “СА” и журналисти.

Георги Лозанов: Уважаеми колеги, днес имаме среща с ръководството на Българското национално радио. Форматът на срещата е един час. Персонално бих помолил за извинение, че ще напусна срещата преди нейния край, поради служебен ангажимент. Виждам, че към срещата има интерес и е възможно тя да продължи повече от един час и не бих искал да я огранича заради моя ангажимент и предварително обявения формат. Причината за тази среща да я поискаме е разбира се, изпратени и до нас декларации и сигнали, обществени реакции към програмната политика и промени в БНР. Ще се опитам да ги резюмирам максимално кратко. Очакванията са две, едното очакване е за предвидимост, предварително обсъждане и устойчива процедура при реализиране на програмните решения. Второто очакване е за вътрешната институционална комуникация. Така че с решенията, които падат върху хората, те предварително да се информирани за тях и да имат възможност да изразят своето мнение. Аз бих искал да поговорим за това – как се взимат решенията, каква е тяхната аргументация, освен това и особено във връзка с най-пикантната точка, а именно свалянето на предаването “Деконструкция” в периода на изборите, по време на кампания и липсата на достатъчно аргументация, която да е публично огласена. Това за нас е важно, защото това е обществена медия и е добре обществената медия да се управлява пред обществото и обществото да има също поглед върху този негов собствен ресурс. Обществената медия не е просто една компания, която може да поддържа херметична среда. Когато има обществени реакции те трябва да се превръщат в тема на разговор и надзор. За мен са важни още преди началото на ваканциите, позициите изразени от “Свободно слово” или от хора, които изразяват “Свободно слово”. В ЗРТ се казва, че критиката към политиката на медията не е форма на нелоялност към медията. Това в известен смисъл означава, че законодателят поощрява особено работещите в обществените медии да имат критическа позиция, по отношение начина по който се управлява медията и да я заявяват публично. Разбира се и какви са аргументите за сваляне на предаването “Деконструкция”, защо точно сега. Като се има предвид, че предаването “Деконструкция” е предмет отдавна на наши срещи и разговори, дори сме стигали до

Медийна комисия в Народното събрание, така да се каже на вълните на г-н Волгин и това предаване е било предмет на интереса на Съвета от гледна точка на Закона за радиото и телевизията и спазване на плурализма във всяко едно предаване, както е записано в ЗРТ. То има определено много добре изразена позиция, тази позиция я има на своите привърженици в обществото, които пък защитават страстно предаването, но по този начин е забранено да се прави журналистика в обществена медия. Така че тук има отдавна един определен конфликт. Нека да дадем думата разбира се на г-н Янкулов и на колегите от БНР по тези въпроси – предвидимост, прозрачност при взимане на решения, аргументи, анализи и т.н. Заповядайте г-н Янкулов!

Радослав Янкулов: Поводът за конкретния повод според мен е нищо друго освен Петър Волгин, но тъй като той беше споменат към края на встъпителните думи на г-н Лозанов аз ще започна и ще опитам да кажа няколко думи за това, с което започна г-н Лозанов. Бяха споменати думи като предвидимост, като диалог, като информираност и други подобни свързани с методи и действия на ръководството на българското национално радио! Категорично заявявам че ръководството на БНР, това ръководство от първия си ден, в който е започнал да изпълнява ангажиментите си, е постъпвало по открит, прозрачен и абсолютно осветен начин свързано с действия, решения и други процедури, които е било принудено да извърши или просто в изпълняваната си част на управленската програма е извършило. Не искам да давам конкретни примери защото те са много и много разнообразни и в никакъв случай, аз мисля че и колегите ми, не можем да приемем аргументи, че има някаква тайнственост, има някакво задкулисие за щастие тази дума не е споменавана тук в серията отзиви и декларации или някакви други такива начини на взаимодействие помежду ни. Ако говорим по-конкретно за промени по отношение на програмните схеми на радиото, искам да кажа, че винаги ще има хора недоволни от това не са чули, не са разбрали, не са били попитани лично, без това да е абсолютно необходимост или задължение за неща които се случват около тях и в местата, в които работят. Това го казвам, защото и сега може би ще има хора, готови да запишат писма, свързани с някаква непрозрачност по отношение промени в програмната схема, а промените в програмната схема на радио “Христо Ботев” ...

Георги Лозанов: Бихте ли описали процедурата, по която се взимат решения за промените в програмната схема – как се случва, как се взимат решенията, по чие предложение, на каква база, с какъв тип вътрешна комуникация и т.н.?

Радослав Янкулов: Поводите са различни, затова са различни и процедурите. Конкретно за промени в програмните схеми на двете радиопрограми беше нещо рутинно, тъй като настъпваха летните дни и откакто аз се помня, а и откакто се помнят хората, които имат нещо общо с радиопрограмите, се знае, че в летните месеци програмите на БНР използват или работят по така наречените летни програмни схеми. И в този смисъл за летните програмни схеми на радиото бяхме информирани, подсетени и подканени, че трябва да се състоят от самите хора, които работят в съответните програми и от самите органи, които се грижат за координацията и ръководството им. На базата на това, на база на традицията, на базата на необходимостта, на базата на убеденост, че такива неща трябва да се случват, сега мога да обяснявам един час, какво значи програмна схема и защо тя трябва да е различна от схемите в останалата част от годината. На базата на това бяха взети решения да има промени в програмните схеми. Тези решения от една страна бяха испирирани от необходимостта, от убедеността, че през лятото политическият и държавният живот в това отношение някак замира, голяма част от хората, които слушат радио са в отпуски, ваканции и т.н. и трябва да се предложи на аудиторията

коренно не коренно, различен, адекватен продукт. Част от тази адекватност е свързана с разреждане на някои по-тежки, ако мога да се изразя, някои предавания, които от една страна ще страдат от липса от теми, от друга страна ненужно ще затормозяват лятната програма, която трябва да е по-слънчева, по-усмихната, по-ведра, по-музикална, по, по, по в това отношение и трето, което също има някакво значение, водещите и екипите на тези предавания излизат в отпуск. Това е нещото и това са едни от нещата, които са ни накарали да предприемем някои промени в програмната схема на “Хоризонт”. Подобни промени има в “Христо Ботев”, подобни промени има в радио “София”.

Анна Хаджиева: В цялата система винаги са били такива промените.

Радослав Янкулов: Разбира се!

Георги Лозанов: А каква е вътрешната комуникация по отношение на тези промени? Кога стигат до хората тези промени за предаванията, които ще отидат в отпуск? Има ли някакъв диалог в тази посока с колегията, с редакциите?

Анна Хаджиева: Дали всеки е знаел, че ще се връща отново? Знаели ли са?

Радослав Янкулов: Ама тук вече променяме темата на разговора, какво значи дали се връща отново?

Анна Хаджиева: Предаването, дали се връща отново?

Радослав Янкулов: Той не знае дали ще се връща отново дотолкова, доколкото аз не зная дали той ще си дойде от ваканция. Същото е. Как стигат тези новини или тези промени до колегите, ето да каже Васил Чобанов, как стигат до колегите от “Хоризонт”

Васил Чобанов: Първо да поднеса своите почитания към вашия орган. нищо по различно - влиза в една схема, която ни се предлага от продуцентите, продуцентския съвет, приема се това нещо, подписва се от директора и то вече е факт, в един момент и в документи. Заради това, че трябва да изпълняваме ограниченията на Изборния кодекс, предложих ваканцията да продължи. Имаше реакция на г-н Волгин в социалните мрежи, макар че аз не смятам, че там е мястото на реакцията. Но така или иначе той се завърна след отпуската и два дни след това разбра, че има идея да продължим с ваканционния вариант на програмата и нека да е ясно че вместо в деня, това което му казах в нашия диалог, в деня в който нададе този, направи това съобщение в социалните мрежи, той имаше три часа водене по програма “Хоризонт”. Значи нито е спиране, нито е отношение, вчера отново имаше три часа водене. Той е общо взето дисциплиниран и умен радиожурналист, знае как да си представя неща. Спорът беше за това ще бъде ли отново в ефир. “Ще бъдеш Петре!”, няма никакъв проблем, но трябва да изпълним ангажиментите в предизборните моменти, за да не тълкуваме и да не отговаряме защо си го казал, пък кого си поканил, пък имало ли е равнопоставеност.

Иво Атанасов: А на кого отговаряте?

Васил Чобанов: На Петър Волгин.

Иво Атанасов: Не, на кого отговаряте, защо е казано едно или друго в рамките на предаването?

Васил Чобанов: На кого отговаряме?

Иво Атанасов: Да, преди малко казахте: “... за да не отговаряме после защо това е казано, пък кой е бил поканен..”?

Васил Чобанов: Аз отговарям всеки ден на многобройни слушатели, обаждания, включително и на засегнати хора, които са слушатели на “Хоризонт”, защо Волгин ...

Иво Атанасов: Не на политически сили?

Васил Чобанов: Не, в никакъв случай. Защо Волгин имал такова настроение, защо накланял разговора натам или насам. И в разговора с него му казах, че няма никакви

бележки към неговото предаване или нещо, сега всеки си тълкува както си иска и усещанията и впечатленията и т.н. В този смисъл той трябваше да се съгласи с това, че по-добре да не влизаме в такъв диалог с гражданите, слушателите, с оценителите и както спомена и г-н Лозанов с оценките за това конкретно предаване.

Георги Лозанов: Бих искал да напомня, че това е втора среща в СЕМ, посветена на г-н Волгин. Аз искам да попитам нещо главно г-н Янкулов. За вътрешната комуникация казах, да се надяваме, че ще се подобри, но ето какво изисква закона или по-скоро предвижда, макар и не задължително, само че то не е задължително, когато става за медиите въобще. Но когато става въпрос за обществените медии ми се струва че е задължително, а именно следното: чл. 11, ал. 5 “Между собствениците и/или управителните тела на доставчиците на медийни услуги и журналистите, сключили договори с тях, могат да се договорят редакционни статuti за работата в областта на публицистиката. (б) Редакционният статут трябва да съдържа конкретни определения и мерки за: 1. (изм. - ДВ, бр. 12 от 2010 г.) защита на свободата и персоналната отговорност на журналистическия труд при изпълнение на поставената задача; 2. защита на журналистите по смисъла на ал. 2; 3. (изм. - ДВ, бр. 12 от 2010 г.) професионално-етични норми за журналистическата дейност в съответните доставчици на медийни услуги; 4. начините за вземане на решения, които се отнасят до журналистическата дейност.” Питам сега или по скоро ми се иска да поговорим по този въпрос, за да може нашата среща да има принципно значение. Какво е положението с тези редакционни статuti?

Мария Стоянова: Това беше първият разговор, който водихме.

Георги Лозанов: Много е важно тези редакционни статuti да са приети заедно с журналистите и не само да са приети, а да са възприети от тях и на база на тях да се взимат програмните решения. Това ми се струва, че е превенция по отношение на всички тези шумове в комуникацията и вътрешно институционалната, а и в цялото общество, които се произвеждат доста силно напоследък от БНР. Аз ви моля да ми кажете около тези редакционни статuti, около диалога с журналистите и около приемането им, като вътре са описани начините за взимането на решение, които се отнасят до журналистическата дейност и за създаване на вътрешен орган за развитие, за разрешаване на журналистически спорове, възникнали при журналистическата работа. Всичко това е препоръчително, но е изключително важно за една обществена медия и затова нещата да дойдат на мястото си по един коректен, включително и според закона, начин.

Радослав Янкулов: Сигурно, защото е задължително за една обществена медия. Част от първите действия свързани с нашето ръководство в БНР беше съставянето на правилници за редакционната дейност, за статута, за взаимоотношенията в програмите и т.н. Тези правилници бяха съставени, обсъдени и предложени на СЕМ и СЕМ ги прие без забележки.

Георги Лозанов: Да, обаче тук пише договарят се редакционни статuti т.е. договарят се между управителите на медията и журналистите. Аз много се интересувам от този процес на договаряне на статутите. Правилниците са нещо подобно, но те не са договаряни заедно с колегията. Много е важно да могат да се договорят едни правилници, в които да има изисквания и към журналистическия труд, и към ръководството и на базата на тях да се управлява.

Радослав Янкулов: Аз не знам колко тълкувания могат да се приложат по отношение на думата договаряне, защото договаряне е да седнат двама души и единият да каже “Аз смятам да напиша еди-какво си, ти какво ще кажеш?”, той може да каже “Не искам това да пише, искам да напишеш другото...” и така да се договарят какво може да бъде написано. Но договаряне може да бъде и нещо друго, един субект

да предложи вариант на някакво писмо, този вариант на писмото да бъде предоставен за четене, разсъждение и работа върху него и ако няма забележки, противоречия несъгласия с това писмо да се приеме че това е договорено писмо. Въпреки че не бих искал да се използва думата “договаряне”, когато става въпрос за чисто журналистически взаимоотношения, в които така или иначе една част от хората в тези взаимоотношения носят по-голяма отговорност за каквото и да било дори с чисто творческия труд, отколкото другата част от хората, които биха могли и много често се получава, да имат много големи претенции. Това не го казвам като някакво противоречие, но така или иначе това нещо като някакъв статус съществува със сигурност навсякъде, където има редакции и където има така организиран творчески процес.

Георги Лозанов: За да приключим с това за мен е много важно да бъдат договорени, каквото и да влагаме в думата “договорени”, може и това което казваш, предложени и приети, но да тече този процес между ръководството и журналистите.

Радослав Янкулов: Договорени са нещата, написани са на хартия, няколко от Общите събрания, които сме провеждали в БНР са пред цялото радио, пред само програма “Хоризонт”. И други подобни форми са започвали с четенето на договорените правилници за редакционна дейност. Дори не пожелателно не е написано, въпреки че ние го правим, защото преди всичко сме колеги и се отнасяме колегиално към всеки един от колегите, които работят в радиото, но никъде не е написано, че тогава, когато съответният орган, вторият, третият и т.н. взема някакво програмно решение, той трябва да извика човека или хората, засегнати от това решение и да ги попита “Вие съгласни ли сте? Не сте ли съгласни”, имаме намерение да правим така: Какво ще кажете вие? И това да бъде извън задължителните обсъждания, които така или иначе се случват всеки ден.

Георги Лозанов: Не, обаче трябва да пише друго, това е т. 4 – “Начините за взимане на решения, които се отнасят до журналистическата дейност” , да е ясно кой ги взема, как ги взимат тези решения.

Радослав Янкулов: Не само че е ясно, но е написано.

Иво Тодоров: В подкрепа на казаното, извинявайте г-н Лозанов, какво означава журналистическата дейност, за да влезем в тълкувание на това? Аз искам да допълня към това, което каза г-н Янкулов, че в правилниците, които са публикувани на сайта на БНР, току-що проверих през моя телефон, че те са там, има записани принципи които всеки един журналист трябва да спазва: за обективност, безпристрастност. БНР има приет и етичен кодекс, освен правилник за редакционната дейност, където са регламентирани всички тези професионални стандарти и норми за професионално поведение. Журналистическата дейност е това, което прави един журналист в обичайния си работен ден, добросъвестно изпълнява своите задължения, намиране на информация и обективното ѝ отразяване в ефира на Българското национално радио. И Законът за радиото и телевизията е категоричен в това отношение, тъй като българският законодател го е казал ясно и точно, че програмните решения и намерения са единствено и само в компетенцията на ръководещия орган, в случая генералния директор и управителния съвет.

Георги Лозанов: Не може отвън, отвън би било цензура, но отвътре може. Аз затова прочетох члена от закона, който казва, че имат право да критикуват, без това да е нелоялност.

Мария Стоянова: Аз съм удовлетворена от това, което чувам, защото това беше, всъщност и акцентът на нашия първи разговор, който проведохме, получил известност в части от медийното пространство под мотото “Свалянето на Петър Волгин от ефир”. Конкретно по повдигнатата тема сега. Държа пред себе си справка,

изготвена от експертите на СЕМ, които са направили наблюдение на две издания на предаването “12 + 3”, излъчено в програма “Хоризонт” на БНР, съответно на 09.09.2014 и на 15.09.2014 г. Нашите експерти, твърдят, че временно спиране за периода на кампанията на предаването “Деконструкция” де факто няма. И без да се излъчва под названието “Деконструкция”, форматът излиза, че е в ефир. Ето дословно от проверката: “И двете издания на “12 + 3” излъчени на 09.09 и на 15.09 са водени от Петър Волгин. И двете предавания са изградени по добре познатата структура на “Деконструкция” с малката разлика, че водещият не си позволява авторски коментари и не предоставя телефон за мнение на слушателите.” Анализът на експертите ни завършва така: “... в особено чувствителен период, какъвто е текущият с предизборната кампания, ако липсва различно мнение при воденето на разговор по такива важни теми, той започва да се превръща в нещо друго.” Тук разполагам и със сигнал, понеже Вие, г-н Чобанов, казахте, че получавате ...

Васил Чобанов: Получавам многобройни обаждания.

Мария Стоянова: Някои от вашите слушатели пишат до Съвета за електронни медии и пред себе си имам сигнал от слушател, който се оказва, че е слушал точно това предаване на 09 септември. Затова трябва да кажа, относно повдигнатия въпрос за т.нар. “сваляне” на “Деконструкция” от ефир, според експертите на СЕМ, а за мен тяхното мнение е решаващо, излиза че такова нещо няма, защото водещият продължава да е ефир по своя неподражаем начин. Като регулатор и като човек, който до скоро активно е практикувал журналистическата професия, има друг един въпрос, който ме занимава и той е свързан с това, че в обществена медия, каквата е Българското национално радио, има журналисти, които откровено демонстрират своите политически пристрастия. Използвам възможността, че до мен е г-н Инджов, с когото се познаваме и в друго качество, а именно с близостта си към немскоезичната култура и среда и понеже имам честта и удоволствието да съм получила журналистическото си образование тъкмо в споменатата вече среда, тук е моментът да ви споделя, че след широката дискусия в части от българското медийно пространство, а и дори в части от политическото пространство, по повод предишния работен разговор на СЕМ с ръководството на БНР във връзка с предаването “Деконструкция”, разговарях с колеги- регулатори от Австрия и Германия, има ли такива предавания там, а именно предавания, в които водещият едностранчиво да представя и отстоява една единствена политическа визия и позиция. Няма да се изненадате, когато ви кажа, че такива предавания няма и разбира се, такива предавания не се толерират, защото се смята, че обществените медии, това не само в Германия и Австрия /т.к. предишният път си позволих да давам пример с най-голямата обществена медия в света BBC и понеже тогава цитирах нейния правилник, възприет от много европейски обществени медии, затова сега говоря за немскоезичното пространство, което познавам добре/ няма такива предавания, защото се смята, че обществените медии трябва да дават достъп на широк кръг заинтересовани лица да намерят отражение на своите идеи, възгледи и мнения в тези програми. За да мина конкретно на темата, аз имам няколко въпроса към вас, уважаемо ръководство. Първият ми въпрос: предаването “Деконструкция”, което толкова често се споменава в българското медийно, политическо и обществено пространство, предполагам, че се излъчва във вашия ефир с някаква концепция. Ако имате готовност и възможност бих се радвала да ни запознаете, както мен, така и моите колеги и тук присъстващите с нея. Аха, виждам че имате готовност. Бих се радвала да се запозная с концепцията на това предаване. Въпросът го свързвам с това, което казах до тук, ако то действително е замислено като представянето на личното мнение на един политически пристрастен журналист, който пък не крие своите

политически пристрастия, това от регулаторна гледна точка би бил доста интересен казус.

Радослав Янкулов: Нали мога да не я чета цялата?

Мария Стоянова: Да.

Радослав Янкулов: Този документ е от 2009 г.

Мария Стоянова: Това какво е?

Радослав Янкулов: Това е концепция за културно, развлекателното ток шоу “Деконструкция”, културно, развлекателното ток шоу “Деконструкция” и в тази концепция се казват ето такива неща: Целта на предаването е с помощта на примери от литературата, киното, философията, историята да се правят паралели със случващото се в ежедневието. Всяко отделно предаване ще бъде посветено на определена тема. Тя няма да бъде пряко свързана с актуалните политически събития. Ще става дума за глобалните промени на съвременността, например бюрокрацията, революцията, деградацията, социалното неравенство. Тези теми ще бъдат разглеждани през призмата на значими литературни произведения. В същото време ще се прави и паралел с постоянно случващите се неща. Така на аудиторията ще бъде показано как едни на пръв поглед отвлечени понятия имат връзка с реалността. Предаването ще има една централна част, която ще бъде отделена за разговор със събеседници по основната тема. Задължително е те да бъдат високо ерудирани хора, които могат да съчетават анализите на класически съвременни литературни произведения с интелигентни разсъждения по актуални въпроси. По този начин слушателите ще бъдат запознати с имена на любими автори, които са действително значими и в същото време ще видят, че разглежданите идеи пряко кореспондират с нашата действителност....

Мария Стоянова: Г-н Янкулов, много се извинявам, нека да ви прекъсна! Позволете ми да ви прекъсна, моля! Очевидно това, което Вие в момента споделяте с нас е, че концепцията не се спазва.

Радослав Янкулов: Естествено!

Мария Стоянова: Председателят преди малко Ви попита: Какви правила, какви мерки сте взели Вие, за да има, да го кажем на чист български, ред в медията, която Вие управлявате? Концепцията на това предаване очевидно не се спазва и не отговаря на предварителния замисъл.

Радослав Янкулов: Демокрация.

Мария Стоянова: Разбрах. Нека да попитам още нещо.

Радослав Янкулов: Демокрация, нека да допълня само. Концепцията не се спазва не заради недоглеждане, вероятно, защото Петър Волгин ...

Мария Стоянова: Какво значи частично, след като пише, че няма да засяга актуални политически въпроси, а то се занимава само с това?

Радослав Янкулов: Преди няколко дни, когато започнах опитите за тази “буря в чаша вода”, защото това за което започнахме да говорим са опити за “буря в чаша вода”.

Мария Стоянова: Смятам и аз, поне така твърдят и експертите на СЕМ.

Радослав Янкулов: Когато започнаха опитите за “бурята в чаша вода” Петър Волгин пред Агенция “ПИК” казва следното: “Явно БНР иска да си спести само разправията.” Предаването е само за политика, все едно вашата агенция да не пуска новини. Предаването е само за политика, това казва водещият на предаването.

Мария Стоянова: Аз се извинявам много, но честно казано се чувствам много неудобно от персонализирането на този разговор. Тук не става въпрос за една конкретна личност, тук става въпрос за журналист от Българското национално радио. И затова, много Ви моля, да не персонализираме разговора. Понеже многократно

стана дума за дискусиите и страстите около въпросното предаване, искам да попитам: Вие разполагате ли с някакви рейтинги? Имате ли такива? Мен лично ме интересува г-н Чобанов, или г-н Тодоров, или г-н Янкулов, който от вас е готов да отговори, интересува ме, какъв е рейтингът на споменаваното предаване? Излъчва се в събота.

Иво Тодоров: Аз специално поисках от колегите от социологическото звено, които са на подчинение на програмния директор на БНР, да ни направят една справка. Последните няколко месеца БНР разполага с две проучвания, едно е от юли и е на агенция “Маркет Тренд”, другото е съвсем отскоро на агенция “Ипсос”. И двете социологически проучвания дават някаква различна картина, защото те са правени по различни методики, с различни показатели, но и в двете проучвания мога да установя за предаването, което коментираме днес и понеже имаше публикация в един седмичник миналата седмица, че то е най-рейтинговото предаване на БНР, според последното проучване на “Ипсос” предаването което се излъчва в събота между 12.15 ч. и 14.00 ч. е с рейтинг два пъти по нисък от предаването, което се излъчва преди него – “Събота 150”, международното обзорно предаване на БНР.

Мария Стоянова: Какво значи два пъти по нисък, може ли в цифри?

Иво Тодоров: Според проучването на “Ипсос”, рейтингът на “Събота 150” е 1.9, а на “Деконструкция” е 0.8. Различни са цифрите на марките, но те са пак, тук разликата е по-малка, тук “Събота 150” е 4.56, а на “Деконструкция” е 4.07. В една публикация, за която споменах от миналата седмица, пишеше, че това е най-рейтинговото предаване на БНР и имаше обидни квалификации спрямо други предавания на запазени марки на БНР, като “Преди всички”, “Неделя 150”. Ще си позволя да цитирам “Неделя 150” беше определен като “фризьорски салон” и място, където се провеждат напудрени разговори. Според последното проучване, за секунда, ако си позволя да не бъда програмен директор в БНР и кажа, че това е едно от предпочитаните предавания “Неделя 150” е с най-висок рейтинг в сравнение с всички публицистични предавания.

Мария Стоянова: За програмата само на “Хоризонт” ли?

Иво Тодоров: На “Хоризонт”, да. Защото “Събота 150” и “Неделя 150” са седмични обзорни предавания, през седмицата се излъчват другите информационни предавания, като “Преди всички”, “Хоризонт до обед”, “12 + 3” и “Нещо повече”. Мога да направя опит за произволно сравняване на рейтинга между всички тези предавания ...

Радослав Янкулов: Момент, нека да работим с документи. Тъй като г-н Тодоров спомена няколко пъти седмичник с квалификациите и за други предавания, които са под общата шапка и изречението дори е: “С изключение на “Деконструкция”, всичко друго е абсолютно мухлясало”.

Георги Лозанов: Нека да не говорим за журналистически публикации сега.

Иво Атанасов: Това мнение на г-н Валери Найденов ли е?

Радослав Янкулов: Да.

Иво Тодоров: Това мнение на г-н Найденов, както и друго мнение, което е абсолютна манипулация, както и заглавието “Петър Волгин е свален” създават определена нагласа. Петър Волгин не е свален, той води предаването “12 + 3” и е продуцент на това предаване.

Георги Лозанов: Нека да водим разговор помежду си, а не да спорим с хора които ги няма тук на масата.

Иво Атанасов: Нека започнем от по-общото: с тези летни схеми, мотивирани с това, че замира политическият живот в България и радиоводещите и екипите имат нужда от почивка. Виждаме, че в последните години съвсем не е така, миналото лято беше “най-горещото” може би от 1990 г., всеки ден - протести, напрежение, блокади,

барикадиран парламент и т.н. Това лято също е горещо от политическа гледна точка, има падане на едно правителство, имаме разпускане на Народно събрание, имаме насрочване на избори, назначаване на служебно правителство и ако това ще бъде аргумент за лятна програмна схема, че нямало бурен политически живот това лято и миналото лято, аз не мога да се съглася, въпреки че право на управителния съвет на БНР е да си решава каква програмна схема и в кой сезон да следва. Още по-трудно може да служи като аргумент нуждата от почивка на един или друг журналист. Има моменти, в които почивката се отлага за период, в който да няма толкова събития, когато наистина няма какво толкова да се казва в различните предавания.

Иво Тодоров: Прощавайте, мога ли веднага да ви отговоря?

Иво Атанасов: Аз не съм задал въпрос. При такъв бурен политически живот миналото лято е нелепо радиото да казва, че ще мине на летен режим заради замиране на политическия живот.

Радослав Янкулов: Да вметна тогава аз. Тъй като, да имаме предвид едно наум, един от яростните противници на протестите, на протестърите е “Деконструкция” и Петър Волгин звучаха и работеха безотказно, смазано и безпроблемно от първия до последния ден на протестите и не мога да се съглася, че тогава, когато няма парламент, тогава когато няма служебно, което би трябвало да бъде формално, някак си правителство, тогава, когато започва подготовка на предизборни кампании и т.н. всичко това е бурен политически живот.

Иво Атанасов: А кое е бурен политически живот?

Радослав Янкулов: Когато има парламент, когато има работещо правителство истинско, когато има някакви диалози, това е моето разбиране за бурен политически живот.

Иво Атанасов: Предаването “Деконструкция” не беше спирано по време на Евроизборите тази година, както и по време на парламентарните избори миналата година. Какво е различното сега, че сега се спира? Значи тук вие излизате с аргумента за лятната схема, добре, вие удължавате лятната ваканция поради това, че идват избори. Но самите избори не са ли бурен политически живот?

Иво Тодоров: Извинявайте г-н Атанасов, изборите протичат по определени правила. Има подписано споразумение между Българското национално радио и участниците в тази кампания и ние трябва да спазваме тези правила.

Иво Атанасов: Редно ли е да я няма “Деконструкция”?

Иво Тодоров: Не разбира се, както има и Изборен кодекс, които изисква от БНР да гарантира обективност, безпристрастност и равнопоставеност на всички участници. А що се отнася до лятната схема, не знам дали сте запознат, но тя в голяма степен не означава смайваща липса на информация в програма “Хоризонт”, просто, най-вече в сутрешния блок, ако сте следил и ако сте слушал, вместо да има две сепарирани предавания до 10.00 и след 10.00 ч. се обединяват в един по-голям информационен пояс, който започва обаче по-късно, така че слушателите по никакъв начин не са лишени от информацията, която и в другото време ѝ се дава. Освен това ръководството на БНР, според КТ, е задължено да гарантира на своите служители необходимата задължителна годишна почивка. Ние не можем да задължим никой да не излезе в летен отпуск. Между другото да добавя, че г-н Волгин в първата седмица на предизборната кампания е в отпуск. Той тогава не поиска да си прекрати отпуска, за да води предаване и всъщност с въвеждането, с продължаване на лятната схема в предизборния период три издания, три седмици, той е помолен да не реализира “Деконструкция”.

Иво Атанасов: За пръв път на Евроизборите на 12 май СЕМ по закон беше задължен да прави мониторинг на кампанията, провеждана в медиите. Какъв беше нашият

голям извод от това наблюдение? Той бе формулиран от нашия председател, когато се представяше отчетът - медиите изпускат влиянието върху вота. Наливат се милиони за кампании и единствено партията на Бареков беше качила, и то много малко проценти спрямо това, което първоначално се очакваше. Това се милиони, хвърлени на вятъра, но да речем, че това е работа на политическите сили. Проблемът на обществото е, че очевидно вотът се решава по друг начин, не през медиите, решава се там, където връзката между инвестиции и възвращаемост е по-бърза и по-ясна, решава се с купения вот и тъкмо затова е нелепо медиите сами да бягат от журналистически форми по време на кампанията. Медиите или една част от тях дават възможност на политиците да се възползват чисто пиарски от микрофона и камерата за сметка на журналистическите форми. От тази повече от важна гледна точка за мен е нелепо да се спира едно такова предаване.

Радослав Янкулов: Сигурно това е така, само че не се отнася за Българското национално радио.

Иво Атанасов: Г-н Янкулов, отлично си спомням, че когато се наложи в СЕМ да се разгледа конкретно това предаване, Вие го защитихте.

Радослав Янкулов: И сега го защитавам.

Иво Атанасов: Да. Какъв е проблемът на това предаване специално?

Иво Тодоров: Няма проблем.

Иво Атанасов: Почти се обединихме тогава, може би с изключение на г-жа Стоянова, която идва от друга европейска зона, където правилата и практиката са малко по-различни, че един журналист, макар и да е в обществена медия, има право на лична позиция, включително и политически разпознаваема, стига да е защитавана в една плуралистична среда. Предвиденото в ЗРТ задължение за различни гледни точки беше едната бележка към г-н Волгин. Другата бележка е, когато се обажда слушател на БНР, който има различно мнение от това на водещия, той не трябва да бъде обиждан, той не трябва да бъде прекъсван. Тези две бележки аз също ги споделям.

Мария Стоянова: Никога не съм поставяла под въпрос правото на журналиста да има собствено мнение. Като професионалист обаче правя разлика между собственото мнение, оцветено от лично пристрастие и професионалното становище на журналиста, основано на факти и аргументи. Точно от това, от собственото, но професионално мнение, живее най-интересната и трудна журналистическа форма – коментарът.

Иво Атанасов: Има такава практика в България и ние стигнахме до консенсус минус един по този въпрос

Мария Стоянова: Такъв консенсус не помня и не е регистриран в нито един от протоколите на СЕМ.

Иво Тодоров: Много се извинявам искам само да допълня, че БНР не измисля правилата, то е длъжно да ги спазва, както казах Изборният кодекс, който предвижда безплатни и платени форми за равнопоставено участие на участниците в предизборната кампания. Ние, ако не спазим тези правила, ще бъдем санкционирани и вие ще ни поканите на разговор, защо не сме ги спазили.

Иво Атанасов: Ако г-н Волгин не спазва правилата, вие можете да го санкционирате на база на тези правила, вместо да му спирате предаването.

Радослав Янкулов: Г-н Волгин е един микрон в цялата история. Няма да се съглася за това, че negliжираме по някакъв начин, други медии може би да, но нашата медия, че negliжира по някакъв начин изборите или предизборната кампания няма да се съглася. Защо никой не ни пита и не търси отговорност, защо спираме “Събота 150”?

Иво Атанасов: Също? Не става дума само за Волгин.

Радослав Янкулов: Но досега не ставаше дума?

Георги Лозанов: Сега ще дам думата на г-жа Хаджиева, ако г-н Атанасов е поставил своите въпроси.

Иво Атанасов: Само още едно нещо искам да кажа. Ние преди десетина дни приехме декларация на СЕМ във връзка с посегателството върху свободното слово чрез юмруци в Перник и във Ветово. На два телевизионни екипа на две от най-гледаните телевизии им беше попречено по брутален начин да реализират правото на гражданите на информация. Тогава коментирахме и това влезе в нашата декларация, че е необходима чувствителност не само когато с юмруци, но и когато с префинени средства се възпрепятства свободата на словото у нас. Казвам го не само защото сега съм в СЕМ. През годините, когато съм бил в политиката, съм защитавал и Виза Недялкова, която примерно е симпатизирала на партията, когато тогава представлявах, но съм защитавал и Дилиана Грозданова, която никога не е симпатизирала на тази партия. Убеден съм и съм го доказвал, даже и когато бях парламентарист, че отношението към едно или друго предаване, журналист или медия трябва да бъде базирано върху принципи, а не върху идейни, политически или личностни симпатии или антипатии. Благодаря ви!

Иво Тодоров: Аз искам да попитам, как на един човек, без да влизаме в персонифициране, се отнема свободата на словото, след като този човек има възможност да води делнично, информационно, аналитично предаване на БНР и го води?

Иво Атанасов: Въпросът е за спряно предаване, а не за наказан журналист.

Иво Тодоров: Предаването на Българското национално радио не е на Пепа Петрова, Иван Иванов или на който и да било, всяко едно предаване е на БНР, то има лиценз, запазени марки на имената

Иво Атанасов: Само това предаване ли не си спазва концепцията?

Иво Тодоров: Не говорим за концепция...

Радослав Янкулов: Ако искате да направим друга среща, на която да видим спазват ли се концепциите на предаванията в БНР.

Анна Хаджиева: Ние направихме от един интелигентен журналист, един огромен проблем с цялото това фокусиране на вниманието върху поведението на Петър Волгин и просто го свихме в ъгъла на отбранителна позиция. Говоря като колега, а не като член на СЕМ, осъзнавам, че си превишавам правомощията, но как вие, всички хора, които познавате тъканта на радиото и всички сте журналисти и сте стояли пред микрофон и управлявани в доста трудни времена стигнахте до това решение? Да свалите едно предаване, след като има достатъчно възможности за други територии, в които се появяват другите гледни точки. И в този смисъл, струва ми се, че мисията на обществената медия е да създаде повече територии на свободни дебати на политическия живот. Просто не трябваше да има толкова много шум, толкова много тревога и “загрижени” хора. А самият Петър Волгин е един интелигентен човек, който би се съобразил и с предизборната ситуация.

Радослав Янкулов: То ние не искаме да се съобразява. Ние ако поискаме Петър да се съобрази, нали знаете че във Фейсбук веднага ще излезе цензура и ограничаване свободата на словото.

Иво Тодоров: Според това мнение, което г-жа Стоянова прочете, излиза че според ваши експерти той не се съобразява.

Георги Лозанов: Петър Волгин не спазва плурализма в своето предаване. Казвам го абсолютно твърдо, казвал съм го и в ефира на самия Петър Волгин, казвал съм го и тук в разговор. Заедно с това, разбира се, свободата на словото е ценност и ние тук сме в един капан вече дълго време, заради това, че от една страна видимо той не

спазва закона, а от друга не - може да му отнемеш правото на глас. В повечето случаи има тавтология на мненията, в “Деконструкция” започва Петър Волгин, след това е Андонова, след това е редакторът. Тяхното мнение стои на една и съща позиция, само че през различни риторички и събеседници. Това нещо от чиста законова гледна точка е явно нарушение. В предизборна ситуация има европейска препоръка, да оставим споразумението на БНР, има европейска препоръка, която казва, че кампаниите се отразяват балансирано и равнопоставено. Позицията на Петър Волгин е такава, а аз за разлика от г-жа Стоянова смятам, че журналистите могат и трябва да изразяват позицията си.

Мария Стоянова: Ще поясня отново, че не става дума за мое хрумване, а за проверени, във времето и практиката, световни журналистически принципи. Те са такива, каквито са и са валидни от Ванкувър до Владивосток без, оказва се, България.

Георги Лозанов: Разбира се, но то не произтича от нашия закон.

Мария Стоянова: Напротив.

Георги Лозанов: Няма такава разпоредба.

Мария Стоянова: Вие цитирахте от закона за необходимостта от зачитането на редакционни статuti, етичен кодекс и професионални стандарти. Професионалните стандарти на тази професия, журналистическата, са такива.

Георги Лозанов: Отнемането на правото на мнение на журналиста, според мен е неблагоприятна, противоречаща на духа на закона, задача.

Мария Стоянова: Този въпрос, г-н Лозанов, вече разясних, но ще го направя с удоволствие отново. Личното мнение на един човек и професионалното мнение на журналиста са две различни неща.

Георги Лозанов: Това е едно ограничение, нямам намерение сега да водя дебат по този въпрос. Тук казвам, че не стоя на тази позиция. Защо смятам, че може да има лично мнение, включително и политическа страна, да не говорим, че обратното не е много възможно. Не мисля, за разлика от г-жа Хаджиева, че Петър Волгин щеше да се съобрази по време на кампанията, с изискването за плурализъм, защото ако той би искал да се съобрази след толкова много дебати и толкова много разговори с него от страна на ръководството, щеше да го е направил, той даже той демонстративно отива в обратната посока. За мен ограничаването на “Деконструкция” в предизборния период е логично. Логично е, право на ръководството е да реши, как да спазва тази европейска препоръка за равнопоставеност и балансираност. И аз тук не виждам проблем. Разбира се, проблем би възникнал, ако, както имаше опасения, предаването не се върне в ефир, защото тогава свободно вече може да се тълкува като ограничение на мнение. Когато се върне в ефир, непременно трябва да се намери механизъм освен собственото мнение на Петър Волгин, да звучи и друго мнение. Не виждам голям проблем, че не си спазва концепцията, тя може да се преформулира, като в преформулирането трябва да влезе този негов ангажимент за плурализма. Освен това, това може би го казвам в страни от регулацията, по време на правителството на Орешарски, Петър Волгин правеше официозна журналистика. Сега ще кажа нещо, което за мен е лично мнение, но смятам че критическата функция на журналистиката по отношение на властта е страшно важна. В демокрацията има качество властта, само доколкото тя е обект на медийна критика. И всички прояви на критицизъм особено на територията на програма “Хоризонт”, там създават духа ѝ. Надявам се, че думата олекотяване, която чувам често в програмата, не значи намаляване на критическия дух на журналистите. Защото ако това значи, то ще е пълен провал.

Васил Чобанов: Не, не, в никакъв случай.

Георги Лозанов: Това предстои да видим. Волгин не е извършил нищо, но смяната на политическия контекст, така да се каже ще “избърше” усещането за официозност, което е също изключително, от моя гледна точка, неприемливо. Имало е официозни журналисти, разбира се, това също не го забранява законът, но да правиш пропаганда на една власт, особено в обществена медия, не мисля, че е добър професионален вкус. Така че нека да мине кампанията, нека да се върне г-н Волгин с корекция на концепцията си и с поемане на ясен ангажимент и да спазва този закон. Този член в закона се появи заради друг един журналист, който страшно много като поведение прилича на Петър Волгин, това е Явор Дачков, който имаше същото официозно предаване по времето на Иван Костов. По същия начин аз съм ходил в ефира му, освен всичко друго, да му кажа, че не може да се прави така в обществена медия, по същия начин накрая той реагираше и т.н. След това се смени политическата ситуация и изведнъж неговото мнение доби друга тежест и се опитаха да го свалят и успяха и аз се борих да не го свалят.

Мария Стоянова: Да се каже тогава в прав текст, за да е наясно част от българското медийно и политическо пространство, ще се сваля ли Волгин?

Георги Лозанов: Не. Освен това, това действително е политическа игра, в този смисъл аз приемам тази декларация като манипулативна и се създава впечатлението, че Петър Волгин е свален. Петър Волгин не е свален. Петър Волгин участва в “12 + 3”. Свален е един формат, който лансираше едно единствено мнение. Има логика в такава ситуация да не функционират такива формати. Така мисля аз. Много ви моля, извинявам се че отново повтарям: редакционни статuti, редколегии. Редакционният статут не е точно правилници за работа. Моето усещане, е че начинът по който върви диалога с колегите и тук получаваме сигнали, не е добил достатъчно авторитетност, като форма на управление на радиото.

Васил Чобанов: Само според тях, само според тях.

Георги Лозанов: Не искам да влизаме в този арбитраж, въпросът е БНР да върви според законите на една европейска обществена медия.

Иво Атанасов: Бих искал да добавя за протокола, понеже г-жа Анюта Асенова отсъства, тя ми възложи да предам нейното мнение, че също намира за нелепо спирането на предаването, не говоря за Петър Волгин, а за “Деконструкция”, по време на кампанията. Благодаря!

Георги Лозанов: Това е само разговор, ние не можем да диктуваме на ръководството такъв тип решения. Нека това да не звучи като опит да бъде мотивирано ръководството да извърши едно или друго, а просто като отнасяне на казуса към закона и включително и към европейските препоръки.

Мария Стоянова: И аз само за протокола да кажа, че като регулатор се чувствам изключително неудобно, че участвам в този разговор именно заради духа на закона и заради факта, че ръководството на Българското национално радио не само има право, но и задължение да прави програмата така, както сметне за добре, но съобразно нормативните и професионални разпоредби.

Радослав Янкулов: Точно по този въпрос исках да кажа две думи. Аз не съм говорил с колегите, предполагам какъв ще бъде техният отговор, но тъй като не съм говорил с тях ще говоря в единствено число. Чувствам се засегнат и обиден от начина, по който се правят опити за вмешателство, влияние, намеса и нечистоплътно докосване до работата на ръководството на БНР в посока програмиране и чисто програмни, административни решения, казвам го изключвам колегите от СЕМ, не защото сега сме техни гости и сме тук в тяхната зала, а защото от първия момент съм усещал и мисля че не греша, неудобството, с което се организира този разговор и начина, по който те се отнасят към въпроса, но за всички останали изобщо не си оттеглям

думите назад. Груба намеса, манипулативна намеса и ако ще мина малко границата, просто се чудя Иво Инджов, защото е тук, защото в очите мога да му кажа, с каква сила подписа двете декларации на тази тема.

Иво Инджов: Една.

Радослав Янкулов: И от името на Гражданска инициатива за свободни и демократични избори подписът ти го няма, но съм сигурен, че ...

Иво Инджов: Не, не съм.

Радослав Янкулов: Декларация в която фигура подписът, нищо лошо, разбира се, на Явор Дачков, преди малко чухме за метаморфозите. Декларация, в която фигурира подписът и сигурно и инициатор Владимир Танев, който преди това направи цирк в радиото и ме принуди да седя, да не мога да си гледам работата, защото щели да дойдат демонстранти, страхотна манипулация и страхотно нещастен опит за някакъв пиар, и тъй като същите думи бих могъл да употребя за повечето от тези там 16 души в една от декларациите

Анна Хаджиева: Предлагам да финализираме разговора, защото няма смисъл този диалог, който сега започна да го водим, тъй като всеки знае, че се разчитат и различни лични мотиви на някои от подписалите декларации. Въпросът тук е наистина да говорим за възможност на гражданското общество да защити плурализма в обществената медия. Пък и да направи възможен информиран избор на хората и да чуят всички гледни точки. Излизате с ясно послание, че Петър Волгин не е свален от ефира, а само формата. Благодаря ви!

Материали приложени към Протокол № 35

1. Дневен ред.
2. Писмо от ПРОФОН с вх. № НД-06-21-00-70/27.08.2014 г.
3. Декларация на синдикат "Свободно слово" с вх. № 22-17-00-8/12.09.2014 г.
4. Декларация от работещи в Радио Шумен на БНР с вх. № РД-22-17-00-5/15.07.2014г.
5. Писмо от АБРО с изх. № НД-06-21-00-18/15.09.2014 г.

ЧЛЕНОВЕ НА СЕМ:

Анна Хаджиева **Анюта Асенова**

Мария Стоянова

Георги Лозанов -
председател **Иво Атанасов**

Старши специалист
деловодител -
протоколист:
Магдалена Сергиева